

ΤΡΑΓΟΥΙ

2

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΓΙΑ ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

ELVIN
JONES
(ΑΠΟΛΑΕΙΣΤΙΚΗ
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ)

ΣΤΟΝ ΚΑΘΡΕΦΤΗ ΣΟΥ
ΚΟΙΤΙΕΣΑΙ
ΚΙ ΑΠΟ ΜΟΝΗ ΣΟΥ
ΑΓΑΠΙΕΣΑΙ

ΟΙ ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΕΣ
ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ
ΤΡΑΓΟΥΔΙΟΥ

ΥΜΑΓΚΕΣ ΠΟΥ
ΔΕΝ ΤΡΑΤΗΣΕΕ
ΤΟ ΤΡΑΙΝΟ

ΥΤΑΚΗΣ ΣΟΥΚΑΣ

ΚΙΝΗΜΑ ΕΦΟΙΔΟΜΕΝΩΝ
ΓΥΝΑΙΚΩΝ

ΥΛΑΪΚΑ ΜΟΥΣΙΚΑ
ΟΡΓΑΝΑ ΕΕ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΚΑ

ΒΑΣΙΛΗΣ ΤΣΙΤΣΑΝΗΣ - ΣΤΟ ΧΑΡΑΜΑ

ΕΛΛΗΝΟΦΩΝΟ ΡΟΚ ΕΝ ΡΟΜ

ΥΗΧΟΛΗΨΙΑ ΜΟΥΣΙΚΑΣ
ΜΑΝΑΛΥΤΙΚΗ ΔΙΣΚΟΓΡΑΦΙΑ

Ο
ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟΣ
ΟΛΟΖΩΝΤΑΝΟΣ
ΔΙΣΚΟΣ
ΤΩΝ
STONES

ΣΕ ΔΙΣΚΟΥΣ ΚΑΙ ΚΑΣΕΤΕΣ

ΝΤΕΦΙ

ΜΗΝΙΑΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΓΙΑ ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ
ΔΗΜΑΚΗ Ζ ΛΥΚΑΒΗΤΤΟΣ
ΤΗΛ. 6449.105
ΣΥΝΤΑΞΗ ΤΗΛ. 8643.852

ΕΚΔΟΤΕΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΑΣΙΠΑΓΑΝΗΣ
ΣΩΤΗΡΗΣ ΝΙΚΟΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ
ΣΤΕΛΙΟΣ ΕΛΛΗΝΙΑΔΗΣ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ
ΑΚΗΣ ΠΑΝΟΥ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ Θ. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ
ΝΙΚΟΣ ΞΓΔΑΚΗΣ
ΣΤΕΛΙΟΣ ΕΛΛΗΝΙΑΔΗΣ
ΤΑΣΟΣ ΦΑΛΗΡΕΑΣ

ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΤΖΟΡΤΖΗΣ
ΘΟΔΩΡΗΣ ΜΑΝΙΚΑΣ
ΛΑΚΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ
ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΣΑΚΗΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΣΤΕΛΙΟΣ ΚΟΥΛΟΓΛΟΥ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΟΜΟΙΡΑΣ
ΑΚΗΣ ΛΑΔΙΚΟΣ
ΣΤΕΜΗ ΣΚΟΥΡΑΕΤΟΥ
ΠΕΤΡΟΣ ΛΙΝΑΡΔΟΣ
ΠΑΥΛΟΣ ΚΑΛΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΛΑΙΤΖΗΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ
Εθνάρχου Μακαρίου 30

ΝΟΜΙΚΗ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ
ΒΑΣΩ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ
ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΡΗΓΑΣ

ΓΡΑΦΙΚΗ ΦΡΟΝΤΙΔΑ
ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ Θ. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ

ΦΩΤΟΣΤΟΙΧΕΙΟΦΕΣΙΑ
ΙΔΕΟΓΡΑΜΜΑ
ΣΟΥΛΙΟΥ 10
ΕΚΤΥΠΩΣΗ
Graphia TAMIS
ΚΑΡΑΟΛΗ 21
ΝΕΑ ΧΑΛΚΗΔΩΝΑ
ΤΗΛ. 2513.308

ΤΕΥΧΟΣ 2
1982
ΤΙΜΗ 100 ΔΡΧ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ	1
ΣΧΟΛΙΑ	2-10
GARY REACOCK TRIO	11
ΒΑΣΙΛΗΣ ΤΣΙΤΣΑΝΗΣ - ΣΤΟ ΧΑΡΑΜΑ	12-13
ΟΙ ΔΙΚΕΣ ΔΕΝ ΤΕΛΕΙΩΝΟΥΝ ΟΠΟΤΕ ΒΑΡΕΘΟΥΝ	
ΟΙ ΕΝΟΡΚΟΙ	14-19
ΧΑΡΙΣΤΙΚΗ ΒΟΛΗ	20-21
ΤΑΚΗΣ ΣΟΥΚΑΣ	22-24
ΣΤΟΝ ΚΑΘΡΕΦΤΗ ΣΟΥ ΚΟΙΤΙΕΣΑΙ	
ΚΙ ΑΠΟ ΜΟΝΗ ΣΟΥ ΑΓΑΠΙΕΣΑΙ	25-31
ΛΑ·Ι·ΚΑ ΚΕΝΤΡΑ	32-33
ΜΑΓΚΕΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΠΑΤΗΣΕ ΤΟ ΤΡΑΙΝΟ	34-35
ΛΑ·Ι·ΚΑ ΜΟΥΣΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ	
ΣΕ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ	36-37
ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΥΡΙΑΖΗΣ	38
ΗΧΟΛΗΨΙΑ ΜΟΥΣΙΚΗΣ	39-40
ΜΑΚΡΥΑ ΑΠ' ΤΙΣ ΚΑΝΝΕΣ	41
ELVIN JONES - ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ	42-48
ΕΛΛΗΝΟΦΩΝΟ ΡΟΚ ΕΝΤ ΡΟΛΛ	49-51
ΚΙΝΗΜΑ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ	52-54
ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΛΟΓΟΚΡΙΣΙΑΣ - ΜΕΡΟΣ Β	55-57
ΕΠΙΛΟΓΕΣ ΑΠ' ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ	58-59
ΑΝΑΛΥΤΙΚΗ ΔΙΣΚΟΓΡΑΦΙΑ	60-61
ΔΙΣΚΟΚΡΙΤΙΚΗ	62-68
ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΣΤΟ ΝΤΕΦΙ	69-72

ΚΤΗΝΗ ...

Για πολλά χρόνια τα ΦΑΝΤΑΣΜΑΤΑ των αγοριών και των κοριτσιών με τα ονειροπόλα μάτια, που σφάχτηκαν, κάηκαν ζωντανά ή κατακομματιστήκαν από το αμερικανοκίνητο ισραηλινό ΤΕΡΑΣ, θα πλανιούνται όχι μόνο πάνω από τη σφυροκοπημένη ΓΗ ΤΟΥΣ και τα χαλάσματα των σπιτιών τους, αλλά και μέσα στη ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ αυτών, που κάτι τους έχει απομείνει απ' αυτήν.

Λόγια συμπαράστασης, λόγια αλληλεγγύης, λόγια αγανάκτησης... είναι ΛΟΓΙΑ... ΛΟΓΙΑ... ΛΟΓΙΑ...

Βρωμερά υποκείμενα, Ρήγκαν - Μπέγκιν - Σαρόν - και-όλιοι-οι-όμοιοι-σας, ναζήδες, κτήνη, το ΕΓΚΛΗΜΑ ΣΑΣ είναι τόσο προμετετημένο, τόσο επαγγελματικό, τόσο ειδεχθές και τόσο στυγερό, που σιχαίνομαι και να ΣΑΣ ΦΤΥΣΩ.

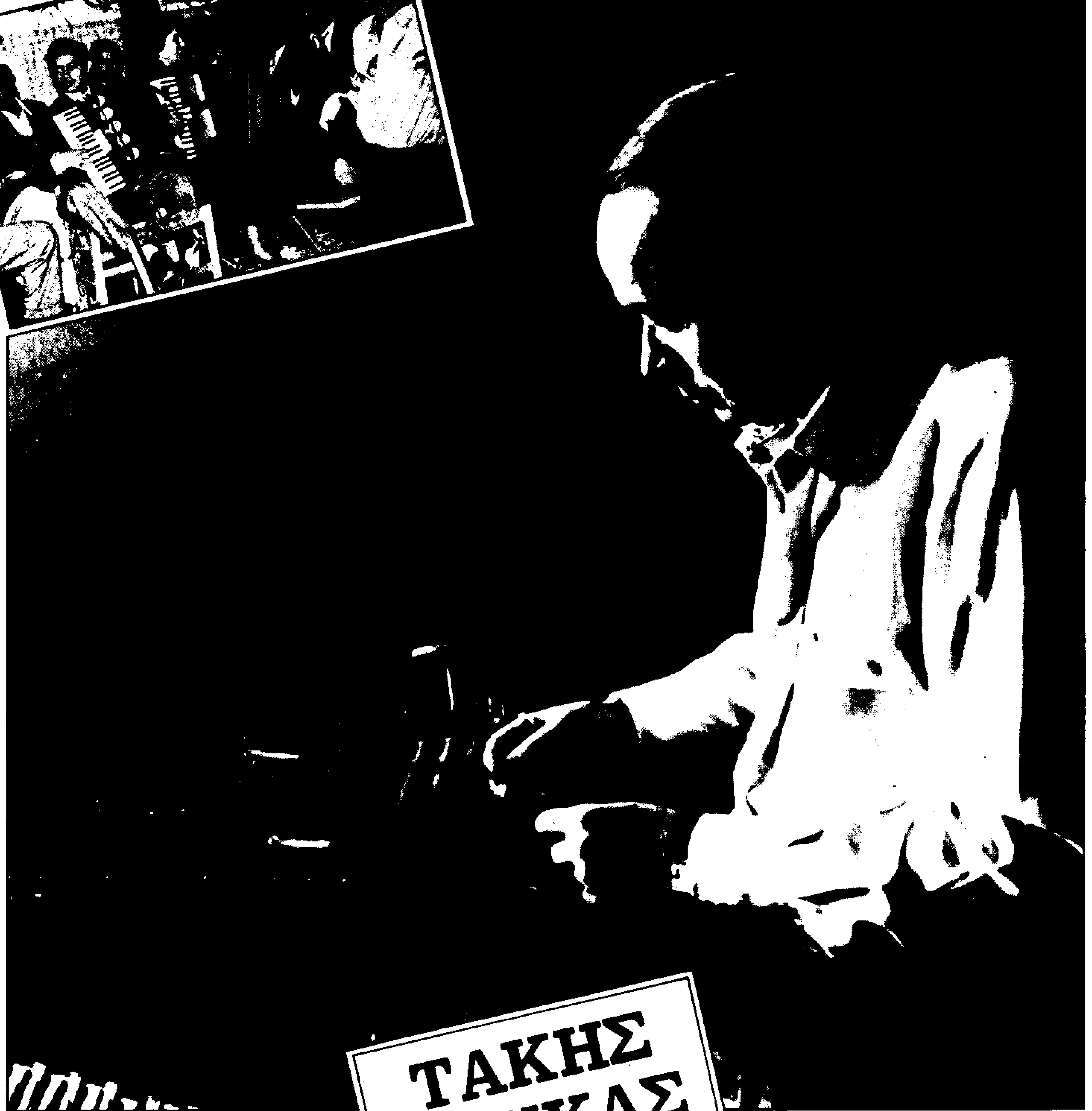
ΚΑΤΑΡΑΜΕΝΟΙ...

Συνδρομές:

Εσωτερικού για ένα χρόνο 1.200 δρχ.
Για έξη μήνες 600 δρχ.
Επιχειρήσεις 2.500 δρχ.
Σπουδαστές Ωδείων 900 δρχ.

Εμβάσματα - Επιταγές:
Γιάννης Διαμαντόπουλος
Εθνάρχου Μακαρίου 30
Λυκόφρυνη

Για αναδημοσίευση κειμένων·σχεδίων
και φωτογραφιών από το ΝΤΕΦΙ
απαιτείται δίεσια από τον εκδότη.

ΤΑΚΗΣ ΣΟΥΚΑΣ

Μια πρώτη (αυτο-)παρουσίαση
«ΕΣΥ ΜΙΛΑΣ ΣΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΜΟΥ»

Στέμη Σκουρλέτου

Είναι λοιπόν αλήθεια πως η μουσική και οι στίχοι του Τάκη Σούκας έχουν την μαγική ικανότητα να δημιουργούν αίσθηση και αυτό, που στη μουσική λένε χατάσταση.

Απόφασισα αυθόρμητα να πλησιάσω τον Τάκη Σούκα, γιατί είχα νοιώσει τέτοια ευχαρίστηση ακούγοντας τα τραγούδια του, που ήθελα αμέσως να το εκφράσω, και να του ζητήσω να γράψω για αυτόν και για τη μουσική του. Όλα άρχισαν πολύ εύχολα για αυτόν και πολύ δύσκολα για μένα.

Ο Τάκης Σούκας δεν έχει κανένα από τα εξωτερικά κοινωνικά εφέ που μπορούν να σε εντυπωσιάσουν και να σε κάνουν να πιστέψεις πως πολύ εύχολα κατάλαβες τι εννοεί, και αυτό το λέω γιατί πίσω από κάθε κουβέντα του υπάρχει και μια ολόκληρη σκηνή λαϊκής μουσικής στο χώρο της οποίας εδώ και είκοσι επτά χρόνια δρα με επιτυχία και χωρίς σταματημό.

Ο Τάκης Σούκας, κουβαλάει μέσα του και είναι δεμένος με τις ρίζες της δημοτικής μουσικής και την

παράδοση τουλάχιστον τριών γενεών αυτοδιδαχτων λαϊκών μουσικών.

Ο παπούς του, ο Θεόδωρος Σούκας ήταν βιολιστής και έπαιζε στα πανηγύρια και στους γάμους του χωριού του και όλης της περιοχής γύρω από το Κομπότι της Άρτας από όπου είναι και η καταγωγή του, ο πατέρας του Φώτης Σούκας παίζει βιολί και σαντούρι και ο Τάκης δεκατριών χρονών μαθαίνει από τον πατέρα του το σαντούρι και στα δεκάξι μαθαίνει να παίζει ακκορντεόν.

Σ' αυτή την οικογένεια όλοι είναι μουσικοί. Το 1955 φτιάχνουν ένα συγκρότημα με το όνομα «Αδερφοί Σούκα» και παίζουν δημοτικά και λαϊκά τραγούδια. Είναι η εποχή που ακούγονται ο Γούναρης και ο Μαρούδας στις ταβέρνες και τα πανηγύρια σ' όλη την περιοχή, Πάτρα, Γιάννενα, Άρτα και Αγρίνιο. Ο Τάκης Σούκας, για τις ανάγκες της ορχήστρας, αφήνει το σαντούρι και παίζει ακκορντεόν, μαζί με το Βασίλη και το Βαγγέλη κλαρίνο, το Φώτη και τον Ηλία βιολί, τον Κώστα και το Γιώργο κιθάρα, και το Στάθη ακκορντεόν. Όλοι μαζί αποτελούν το συγκρότημα «Αδερφοί Σούκα».

Ο δρόμος για την Αθήνα και την καθημερινή επαγγελματική δραστηριότητα του Τάκη Σούκα σαν μουσικού (εκτελεστή ακκορντεόν) άνοιξε σ' ένα πανηγύρι το 1957 όταν γνώρισε το Γιώργο Παπασιδέρη, μεγάλο δημοτικό τραγουδιστή, και αυτός ενθουσιάστηκε από τον Τάκη και του πρότεινε να πάει στην Αθήνα να κάνουν μαζί ένα δίσκο. Έτσι λοιπόν, το 1957, ο Τάκης Σούκας γράφει με τον Γιώργο Παπασιδέρη στην Κολούμπια το τραγούδι «Μια μαυρομάτα αγαπώ» σε σύνθεση και στίχους δικούς του. Εκεί γνώρισε το γέρο-Μηλιόπουλο, παραγωγό της Κολούμπια, ο οποίος του πρότεινε συμβόλαιο, σαν μόνιμου ακκορντεονίστα με την εταιρεία.

Εν τω μεταξύ γύρισε πίσω στην Πάτρα που είχε υποχρεώσεις σε κάποιο κέντρο της πόλης και το 1959 ήρθε στην Αθήνα με το μεγάλο μουσικό του μπουζουκιού Γιώργο Λαύκα.

Ο Τάκης Σούκας θυμάται και διηγείται με απλότητα όλες τις δουλειές και τη ζωή του στην Αθήνα. Είχε κιόλας παντρευτεί στην Πάτρα και το όνειρό του να παίξει στις μεγάλες ορχήστρες και να κάνει δίσκους ήταν πια πολύ χοντά.

«Γεννήθηκα για να είμαι μουσικός και τίποτα άλλο», είναι κάτι που λέει ο ίδιος για τον εαυτό του, «αφού ποτέ στη ζωή μου δεν αισθάνθηκα την ανάγκη να βγω στο περιθώριο για να σκεφτώ τι θα παίξω και πως θα εμφανιστώ».

«Η πρώτη μου δουλειά στην Αθήνα είναι στο κέντρο «Παράδεισος», στο Αιγάλεω. Έπαιζαν μπουζούκι ο Καλδάρας και ο Κλουβάτος και τραγουδούσε η Σεβάς Χανούμ. Τον επόμενο χειμώνα είμαι στη «Ζούγκλα» και παίζω δημοτικά. Εκεί τραγουδούσαν μεγάλοι του είδους όπως ο Φώτης Χαλκιάς, η Γεωργία Μπλάνα, η Γεωργία Μυτάκη και ο Δημήτρης Ζάχος.

Το καλοκαίρι του 1960 το θυμάμαι με συγκίνηση, γιατί έπαιζα μαζί με τον Μάρκο Βαμβακάρη και το Στράτο τα σαββατοκύριακα σε ταβέρνες και κουτούκια του Βύρωνα, στα Λιόσια, στις Κουκουβάσουνες, στο Μαρκόπουλο, στο Μενίδι. Ήταν αρπαχτές

αυτές οι δουλειές, τις κλείναμε σ' ένα μπαράκι στην οδό Σατωριάνδου.

Το χειμώνα του 1961 έπαιξα ξανά μαζί με το Λαύκα στο «Ροσινόλι» και τραγουδούσε η Άννα Χρυσάφη. Μετά ήμουν στον Κεφάλα στη Νίκαια, στις Τρεις Γέφυρες και το '65 έπαιξα με τον Τσιτσάνη στη «Φαντασία», όπου τραγουδούσαν ο Μιχάλης Μενιδιάτης, η Γιώτα Λύδια, και η Χαρούλα Λαμπράκη. Το ίδιο καλοκαίρι ήμουν πάλι μαζί τους στις Τζιτζιφίες, με τον Παπαϊωάννου, τον Τσιτσάνη, τον Μενιδιάτη και τη Λαμπράκη.

Η τελευταία χρονιά που έπαιξα ακορντεόν είναι στη «Σπηλιά του Παρασκευά» με τη Μαίρη Λίντα.

Όλα αυτά τα χρόνια, από το '59 που έκλεισα το συμβόλαιο με την Κολούμπια μέχρι το 1968, που έπαιψα να είμαι μόνιμος εκτελεστής στην εταιρεία, έπαιξα σε όλα τα σουξέ της εποχής, που τα τραγουδούσαν ο Καζαντζίδης, η Γκρέϋ, ο Μπιθικώτσης, η Γιώτα Λύδια, ο Γαβαλάς, η Πόλυ Πάνου, ο Στράτος Διονυσίου, ο Μενιδιάτης, και ήταν συνθέσεις των Καλδάρα, Λαύκα, Χιώτη, Κλουβάτου, Θεοδωράκη, Ξαρχάκου και άλλων. Η επόμενη δουλειά μου είναι στο «Καν Καν» με την ορχήστρα του Μίμη Πλέσσα. Παίζω αρμόνιο στα τραγούδια που λέει ο Πουλόπουλος, την ίδια χρονιά που είναι και ο Διονυσίου, η Κουμιώτη, η Λαμπράκη και ο Δώρος Γεωργιάδης. Μετά παίζω στο «Σεραφίνο» με τον Διονυσίου και τον Βοσκόπουλο».

Για σένα ουσιαστικά δεν υπήρξε διαχωρισμός ανάμεσα στο λαϊκό και το δημοτικό..

«Το λαϊκό προέρχεται απ' το δημοτικό, από τα συρτά, τα καλαματιανά, το σμυρνέικο. Η Ρίτα Αμπατζή, η Ρόζα Εσκενάζυ, ο Αραπάκης, ο Στράτος Παγιουμπτζής, ο Ρούκουνας, ο Γιώργος Παπασιδέρης ήταν βασικά δημοτικοί τραγουδιστές. Σήμερα τους θεωρούνε σαν τραγουδιστές του ρεμπέτικου και μόνο.

Ο διαχωρισμός άρχισε από τους ρεμπέτες, το Μάρκο και τους άλλους πριν από το Μάρκο, που αφαιρώντας τη δημοτική τσαρκάντζα και τοποθετώντας τους δρόμους, που βρήκαν στα δημοτικά, στο ζεϊμπέκικο και στους άλλους λαϊκούς ρυθμούς, δημιουργησαν έτσι το ρεμπέτικο. Είμαι κι εγώ βαθιά ποτισμένος από τους ξεκάθαρους ήχους και τον λυρισμό της δημοτικής μουσικής και πιστεύω πως πρώτα από όλα μέσα μου είμαι δημοτικός μουσικός. Έπαιξα όμως πολλά χρόνια δίπλα σε μεγάλους δασκάλους της λαϊκής μουσικής και το λαϊκό τραγούδι το οποίο πάντοτε χρυμένο στην καρδιά μου.

Εκείνο όμως που ήθελα να κάνω ήταν να γράψω και δικά μου τραγούδια, αλλά η νοοτροπία των παραγωγών των μεγάλων εταιρειών και η άποψη των συνθετών, που είχαν συμβόλαια μαζί τους ήταν πως οι εκτελεστές δεν μπορούν να γράφουν και συνθέσεις. Αυτή ήταν η πραγματική αιτία, που έκανα τόσα χρόνια για να γράψω. Τελικά το 1968 και αφού λύθηκε το συμβόλαιό μου με την δισκογραφική εταιρία, με πολύ κόπο κατάφερα να τους πείσω να φτιάξουμε τέσσερα τραγούδια. Ήταν το Φταιμε και οι δυό και το Ποιό δρόμο, ποιά χέρια με τη Γιώτα Λύδια, το Αν ήμουν το κορίτσι της καρδιάς σου με τη Βούλα Γεωργούτη, οι Αταξίες σε στίχους της Ευτυχίας Παπαγιαννοπούλου με το Μενιδιάτη

και το Αλλοιώτικο παιδί με τη Λαμπράκη, που έγιναν και τα τέσσερα σουζέ.

Το 1970 ο Γιώργος Νταλάρας με βάζει να πιάσω πάλι το σαντούρι μου και δουλεύουμε μαζί στα «Δειλινά» με το Διονυσίου, τη Χαρούλα Αλεξίου, τη Δήμητρα Γαλάνη και το Γιάννη Πάριο. Με το Γιώργο Νταλάρα και την Χαρούλα Αλεξίου δουλέψαμε ξανά μαζί το 1974, πρώτη φορά σε «μπουάτ» στην Πλάκα, στο «Θερέλιο». Εκείνη την εποχή παιζόμενα τα Σμυρνέικα και κάναμε πολλές συναυλίες.

Τ' ώστε από τα παραλιακά κέντρα η δουλειά στην Πλάκα μου άρεσε γιατί ο χόσμος εκεί άκουγε πιο ήσυχα τη μουσική και οι τιμές ήταν πιο προσιτές.

Η δουλειά μου όμως με έφερε πάλι στα παραλιακά κέντρα, στη «Νεράϊδα» και στη «Φαντασία» με τον Πάριο, τη Διαμάντη, το Μπιθικώτση, τη Μαρινέλλα.

Τα παραλιακά κέντρα τα χάλασαν οι καταστηματάρχες, που για να έχουν ένα τραγουδιστή φίρμα έδιναν πιο πολλά λεφτά ο ένας από τον άλλο και κατά συνέπεια όλο ανέβαιναν οι τιμές του μαγαζιού. Βέβαια το λαϊκό τραγούδι δεν έχει άντρο, γεννιέται παντού, αλλά ακούγεται μόνο από το ραδιόφωνο, τους δίσκους, τα κέντρα και τις συναυλίες, γιαυτό και η νεολαία προτιμούσε να το ακούει στις συναυλίες που το εισιτήριο ήταν φτηνό και οι καλλιτέχνες πολλοί. Τα πιάτα έμαθαν στον κόσμο να τα σπάει τα κινηματογραφικά φιλμ *Ποτέ την Κυριακή και Ζορμπάς*.

Γιατί λοιπόν, νομίζεις ότι κατηγορούν το λαϊκό τραγούδι;

«Αυτοί που κάνουν αυτό που λένε προοδευτικό λαϊκό τραγούδι κατηγορούν τα λαϊκά τραγούδια για σκουπιδοτράγουδα επειδή γίνονται σουζέ και τα αγαπάει ο κόσμος.

Έχουν βγει και διάφορα παιδάκια που το παιζουν κουλτούρα και παίρνουν μια βίτσα για να διευθύνουν

έργα χωρίς να ξέρουν τι τους γίνεται.

Η λαϊκή μουσική είναι αυτοδύναμη και δεν έχει ανάγκη από καμμιά πολιτική. Όσοι προσπαθούν να τα μπερδέψουν αυτά, το κάνουν για προσωπικούς λόγους γιατί θέλουν να δημιουργήσουν ένα κλίμα που θα τους βολεύει για να επιβιώσουν οι ίδιοι. Και απορώ γιατί μεγάλα ονόματα του λαϊκού τραγουδιού, όπως είναι ο Τσιτσάνης, ο Καλδάρας, ο Ζαμπέτας, ο Μητσάκης, ο Δερβενιώτης και ο Μπακάλης, ενώ έχουν πολλά παράπονα δεν βγαίνουν να τα πουν.

Μόνο ο Άκης Πάνου μίλησε και τους τα είπε τώρα που έκανε δίσκο με τον Νταλάρα, αν και τα τελευταία του δεν είναι έτσι απλά λαϊκά όπως ο «Τρελός» και «Η ζωή μου όλη».

Κι ο Καζαντζίδης μίλησε. Οι άλλοι όμως; Τα τραγούδια του Καλδάρα και του Άκη Πάνου είναι σκουπιδοτράγουδα; Απορώ γιατί ένας μεγάλος τραγουδιστής όπως είναι ο Νταλάρας, τραγουδάει ποιηση του Ελύτη και όχι τα λαϊκά τραγούδια που αγαπάει!»

Πόσο διαφορετική είναι η μουσική των τραγουδιών σου από το λαϊκό τραγούδι όπως το ξέρουμε εδώ και λίγες δεκαετίες;

«Η μουσική των τραγουδιών μου είναι ένα κράμα από τσιφτετέλι και μερικά στοιχεία δυτικών ρυθμών (μπολέρο).

Η ενορχήστρωση είναι λαϊκή. Ένα νοικοκυρεμένο πράγμα. Λέω στους μουσικούς τι ακριβώς θέλω να παίξουνε, για να είμαι εγώ. Όπως και με τον στίχο. Μετά από τόσα χρόνια, έμαθα να τον διαλέγω και να τον ταιριάζω στο ρυθμό που του πάει.

Δεν είναι εύρημα δικό μου η μουσική αυτή. Απλώς είναι η εξέλιξη της λαϊκής μουσικής. Πριν από μένα ο Άκης Πάνου, ο Καλδάρας, ο Βασιλειάδης και άλλοι τα έχουν κάνει. Εγώ πιστεύω σ' αυτό το είδος, γιατί περνάει στο κόσμο».

Δυο αξέχαστες βραδιές στον Λυκαβηττό

Δυο σημαντικοί δίσκοι

BLUES BAND

OFFICIAL
BLUESBAND
BOOTLEG ALBUM

OFFICIAL
BOOTLEG ALBUM
ARISTA 6483361

ITCHY FEET
ARISTA 6483332

PolyGram

ΘΕΑΤΡΟ ΛΥΚΑΒΗΤΤΟΥ 1 και 2 Σεπτέμβρη
ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ
ΣΜΥΡΝΕΪΚΑ ΚΑΙ ΛΑΪΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ (1922 - 1982)

Μέ τόν ευκαιρία της συμπλήρωσης 60 χρόνων από τη Μικρασιατική Καταστροφή, το ΝΤΕΦΙ οργανώνει δύο λαϊκές συναυλίες με γνωστούς καλλιτέχνες του παλπού και νέου ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΡΑΓΟΥΔΙΟΥ και καταπλοκτικές ορχήστρες.

Πληροφορίες και Εισιτήρια:

ΝΤΕΦΙ 6449.105 - 8643.852

POP - II Τσακαλωφ και Πινδαρου, 3601.729 - 3630.868

ΠΡΩΤΟΠΟΡΙΑ Γραβιας 7, 3601.591

JAZZ - ROCK Σίνα και Βησσαριωνος, 3627.726

ΧΝΑΡΙ Κιαφας 5 (Ακαδημιας), 3605.493

ΠΟΛΙΤΕΙΑ Ακαδημιας και Ιπποκρατους (Στοα), 3600.235

ΦΩΛΙΑ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ Πανεπιστημιου 25-29 (Στοα), 3229.560

ΠΟΡΕΙΑ Σολωνος 77, 3631.622

ΣΤΡΟΦΗ Σπ. Τρίκουπη και Στουρναρα (Εξαρχεια), 3636.906

MUSIC CORNER Πανεπιστημιου 36, 3636.815

DACAPO Σταδιου 30, 3243.247

PHILODISC Γαμβετα 1, 3631.450

MUSIC και VIDEO CLUB Γαμβετα 5, 3640.965

ZOZEΦ X. Τρίκουπη 83, 3641.520

AIXMH X. Τρίκουπη 50, 3608.960

50 - 50 Σκουφα 50, 3637.100

ΠΑΛΑΙΟΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ, Σολωνος 62, 3610.839

ΠΡΙΣΜΑ Μπουμπουλινας 48 (Πειραιας), 4172.366

ΜΠΟΣΤΑΝΟΓΛΟΥ Κολοκοτρωνη 92 (Πειραιας), 4112.258

ZOZEΦ Ζωσιμαδων 20 (Πειραιας), 4174.070

X. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ 2ας Μαιου 32 (Ν. Σμυρνη), 9342.814

FIOPHONE Δαμαρεως 62 (Παγκρατι), 7510.628

ΗΧΟΣ Κονωνος 41 (Παγκρατι), 7517.741

JUKE BOX Θησεως 143 (Καλλιθεα), 9583.222

Α. ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΚΗ Αργολιδος 1 (Αμπελοκηποι), 6911.724

το σπίτι της ανεξαρτητής παραγωγής

ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΠΑΤΗΣ

ΠΕΙΡΑΙΩΤΙΚΗ ΡΕΜΠΕΤΙΚΗ ΚΟΜΠΑΝΙΑ
(ACBA)

ΑΥΘΕΝΤΙΚΑ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΑ

(ACBA)

ΑΚΗΣ ΠΑΝΟΥ

ΤΟ ΜΕΤΡΟ ΤΗΣ ΑΓΑΙΗΣ
(ΑΦΟΙ ΦΑΛΗΡΕΑ)

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ

ΤΟ ΣΜΥΡΝΕΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΣ
ΜΕΤΑ ΤΟ 1922.
(ΑΦΟΙ ΦΑΛΗΡΕΑ - ΚΕΝΤΡΟ ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΜΕΛΕΤΗΣ
ΤΩΝ ΡΕΜΠΕΤΙΚΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΩΝ)

ΑΡΓΥΡΗΣ ΜΠΑΚΙΡΤΖΗΣ

ΧΕΙΜΕΡΙΝΟΙ ΚΟΛΥΜΒΗΤΕΣ

SPHINX - SPHINX

(ACBA)

SPHINX

ΕΙΤΑ ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ
(ACBA)

ΣΑΚΗΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΠΙΑΝΟΕΠΑΦΕΣ
(ΑΥΤΟΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ)

ΦΛΩΡΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ

NZPPT
(ΑΥΤΟΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ)

Σ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ - Φ. ΦΛΩΡΙΔΗΣ

ΑΥΤΟΣΧΕΔΙΑΖΟΝΤΑΣ ΣΤΟΥ ΜΠΑΡΑΚΟΥ
(ΑΥΤΟΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ)

POP ELEVEN

ΠΙΝΔΑΡΟΥ 38 και ΤΣΑΚΑΛΩΦ
3601729 - 3630868

Ρεμπέτικα με την καλή έννοια
του Γιάννη Καλαϊτζή

ΣΤΑ ΒΟΤΕΛΑΚΙΑ

